

der, der findes i Tyrkiets proces hen imod EU, og som i øvrigt er det, der gør, at der er sket en halvering af opbakningen blandt tyrkerne inden for de sidste 3 år til et EU-medlemskab.

Så hvis hr. Svend Auken begynder at pille alle de kritiske bemærkninger ud, som i øvrigt hr. Poul Nyrup Rasmussen i Europa-Parlamentet har støttet, er det helt klart, at vi ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nej, jeg ville lade alle bekymringerne stå, men også tage den anden del med, nemlig visionen, som jo klart fremgår af teksten fra Europa-Parlamentet. Og så spørger jeg: Vil hr. Messerschmidt på vegne af Dansk Folkeparti støtte hele resolutionen på samme måde, som hr. Mogens Camre gjorde det nede i Europa, eller vil han ikke?

Hvis han ikke vil, så er det jo pjat, at vi har haft hele den her diskussion. Hvis han siger ja, så tror jeg, at det bliver afslutningen på en kort karriere i Dansk Folkeparti. Derfor er jeg meget spændt på svaret.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg glæder mig over, kvitterer og takker for, at hr. Svend Auken på den måde vil lege spåkone for min fremtidige karriere. Jeg kan forstå, at det tidligere var fru Lone Dybkjær, der gjorde det for min advokatkarriere. Så der er flere perspektiver i at være medlem af Folketinget, kan jeg høre.

Det, som er det centrale, er, at Europa-Parlamentet har turdet pege på en lang række bekymringer. De bekymringer har folketingsmedlemmerne ikke villet pege på. Det er klart, at hvis hr. Svend Auken begynder at ændre i det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, kan Dansk Folkeparti ikke længere støtte det.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Som jeg hører hr. Morten Messerschmidt, er han i konflikt med sig selv. På en måde siger han, at det var ærgerligt, at Iran blev det Iran, der blev overtaget af en ayatollah, som er en slem mand, hvilket også er min vurdering. Men på den anden side siger han, at tyrkerne helst skal i den samme retning.

Kl. 11.55

Mener Dansk Folkeparti ikke, at tyrkerne skal have lov til at opfylde de betingelser, Europa-

Parlamentet og EU har stillet? Skal de ikke have en chance for at opfylde de krav, vi stiller? Vi giver ikke nogen fribillet, men siger: Der er nogle vanskeligheder, og I må gøre noget ved det.

Synes Dansk Folkeparti ikke, at de skal have lov til at arbejde med det, og så må vi se, hvor langt de kan komme eller ikke kan komme?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det synes jeg også er en hæderlig tilgang til det, men problemet er jo, at den udvikling, som vi befinder os i – vi er vel nu i 7. eller 8. år siden 1999, hvor man igangsatte processen – ikke har været positiv.

Når man siden 2004 og op til nu kan se en halvering af den tyrkiske vælgerbefolkning, som støtter et medlemskab – vi er altså nede på en tredjedel af tyrkerne, der støtter et medlemskab af EU nu – er det jo ikke et udtryk for, at vi går imod en eller anden paradisiske harmonitilstand, hvor det hele smelter sammen i én stor symbiose. Tværtimod er det et udtryk for, at der er enormt store kurrer på tråden, at netop det, at man har intensiveret og sagt til tyrkerne, at de skal ændre deres samfund fundamentalt, afstedkommer en negativ reaktion.

Jeg ønsker ikke, at vi skal have en negativ reaktion fra Tyrkiets side. Jeg synes, vi skal fastholde et godt samarbejde, som jeg har nævnt, i NATO, OSCE, Europarådet og i andre sammenhænge, og netop derfor er det fuldstændig hovedløst først at igangsætte og nu at fortsætte den medlemsproces, som vi ser i EU-sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil ikke udelukke, at der også er nogle politikere, nogle partier og nogle mennesker, der har firkantede holdninger i Tyrkiet, det har vi også her i Danmark. Jeg vil bare sige, at en af grunde til, at tilslutningen til den store gruppe af tilhængere, som kæmper en brav kamp for demokrati, for lighed og for alle de gode ting, som vi synes vi alle sammen skal have, falder, er, at der er nogle her i Europa, der siger: Det er lige meget, hvad I gør, det er ligegyldigt, hvor mange krav I opfylder, for så længe I er et muslimsk land, kommer I ikke med.

Når man hører sådan nogle ting, er det klart, at man siger, at de ikke skal sidde der og bestemme, hvilke ting vi skal tro på eller lade være med at tro på.